

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษากระบวนการขัดเกลาทางสังคมกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการขัดเกลาทางสังคมกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และสาเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน รวมทั้งเสนอแนวทางป้องกันและแก้ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดหนึ่งทางภาคเหนือ (ขอสงวนชื่อจังหวัดที่ใช้ในการวิจัย) เลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จากนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนซึ่งสมัครใจและยินดีให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 10 ราย

เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ระหว่างเดือนกันยายน พ.ศ.2548 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2549 โดยคณะผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการสร้างสัมพันธภาพกับนักเรียนเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ หลังจากนั้นจึงนัดพบกับนักเรียนสองต่อสองในลักษณะของการนั่งพูดคุยเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วเริ่มทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกอย่างไม่เป็นทางการ และจะไม่ขัดจังหวะในขณะที่นักเรียนให้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 60-90 นาที แล้วนำข้อมูลที่ได้มาแปลผล และตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าถูกต้องตรงกับคำบรรยายและคำอธิบายของผู้ให้ข้อมูลจริง หลังจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลทุกครั้งที่สัมภาษณ์จนไม่มีข้อมูลใหม่เพิ่มเติมแล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดอีกครั้ง ในส่วนของข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อตีความข้อมูลที่ได้ โดยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์และความเกี่ยวเนื่องกันของข้อมูล ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สถาบันครอบครัว พบว่า สถาบันครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เนื่องจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัว ไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอนลูก ทำให้ครอบครัวขาดความอบอุ่น สัมพันธภาพของสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างห่างเหิน วิธีการเลี้ยงของครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง เพราะครอบครัวที่เลี้ยงลูกแบบตามใจ หรือปล่อย

ปลละละเลย ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ทำให้ลูกมีอิสระในการคิด และตัดสินใจทำตามความต้องการของตนเอง ส่วนครอบครัวที่เลี้ยงดูแบบเข้มงวดทำให้เด็กเกิดความเกรงกลัวเวลามีปัญหาไม่กล้าปรึกษา และการว่ากล่าวตักเตือนแบบประชดประชนด้วยคำพูดที่รุนแรงจะทำให้เด็กเกิดความรำคาญ เบื่อหน่าย และต่อต้าน เมื่อฟังบ่อย ๆ เด็กจะแสดงพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหา ทั้งวิธีการเลี้ยงดูและสัมพันธภาพภายในครอบครัวดังกล่าว ล้วนเป็นปัจจัยเสริมให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

2. สถาบันการศึกษา พบว่า สถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เพราะการที่สถานศึกษาที่เคร่งครัดในการรักษากฎระเบียบ และเข้มงวดเรื่องความประพฤติของนักเรียนมากเกินไป จะทำให้นักเรียนรู้สึกอึดอัด ไม่อยากมาโรงเรียน หนีออกนอกบริเวณโรงเรียน และนัดพบกับเพื่อนในสถานที่อื่น เช่น หอพักของเพื่อน ส่วนสถานศึกษาที่ไม่เข้มงวดในการรักษากฎระเบียบ ครูขาดการเอาใจใส่สอดส่องดูแลพฤติกรรมการแสดงออกต่อเพศตรงข้ามที่ไม่เหมาะสม ปล่อยให้เรียนอยู่กันเป็นคู่ ๆ ในที่ลับตา โดยครูไม่ว่ากล่าวตักเตือน จะทำให้เกิดการเรียนแบบในหมู่นักเรียนบางกลุ่ม นอกจากนี้การที่สถานศึกษาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียนน้อย ทำให้นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

3. สถาบันสื่อสารมวลชน พบว่า สถาบันสื่อสารมวลชนมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เพราะสื่อลามกต่าง ๆ มีราคาถูกและหาซื้อได้ง่าย การที่นักเรียนได้ดูภาพโป๊ ภาพเปลือย และฉากที่มีการร่วมรัก จากสื่อต่าง ๆ ทั้งหนังสือลามก การ์ตูนลามก โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วีซีดีและอินเตอร์เน็ต ล้วนเป็นสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากลอง จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

4. กลุ่มเพื่อน พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียน เพราะการที่เพื่อนซึ่งเคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน แล้วเล่าประสบการณ์ทางเพศของตนเองให้เพื่อนฟัง มีผลให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากลองหาประสบการณ์ด้วยตนเอง นอกจากนี้การทำทนาย หรือยุยงของกลุ่มเพื่อนก็นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้เช่นเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะของนักเรียนในการป้องกันและแก้ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนให้ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ดังนี้

2.1 ด้านตัวนักเรียนเอง มี 2 ลักษณะ คือ

2.1.1 การป้องกันไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ ทำโดยการตัดโอกาสที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ อยู่ห่างจากคนรักหรือหลีกเลี่ยงการอยู่ด้วยกันในที่รโหฐาน ไม่ดู และ/หรือ อ่าน สื่อที่มีฉากการร่วมรัก เปลือย โป๊ ซึ่งจะกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น ภาพยนตร์ / ละครโทรทัศน์ ลามก วิดีโวลามก หนังสือและการ์ตูนลามก และไม่ดื่มสุราเพราะจะทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจ

2.1.2 การป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และ/หรือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทำโดยสวมถุงยางอนามัย รับประทานยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน หลังข้างนอก และนับวันปลอดภัยเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ แบบหน้า 7 หลัง 7 เป็นต้น

2.2 ด้านสถาบันทางสังคม

2.2.1 สถาบันครอบครัว ควรให้ความรักความอบอุ่น และดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ไม่เข้มงวดมากเกินไป เปิดโอกาสให้คบเพื่อนต่างเพศบ้างแต่ต้องให้อยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ เวลาเด็กมีปัญหาให้รับฟังและให้คำปรึกษาได้

2.2.2 กลุ่มเพื่อน กิจกรรมที่ทำร่วมกันในกลุ่มเพื่อนควรเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ การรวมกลุ่มไม่ควรพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือประสบการณ์ทางเพศ และไม่ดูสื่อลามกที่มีฉากการร่วมเพศ ภาพเปลือยหรือโป๊

2.2.3 สถาบันการศึกษา ควรเข้มงวดในเรื่องชู้สาว แต่ไม่ควรเข้มงวดเรื่องการแต่งกาย และทรงผม นอกจากนี้สถานศึกษาควรระมัดระวังในเรื่องการดูแลนักเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมที่มีการเข้าค่ายพักแรม เพราะหากหละหลวมอาจทำให้นักเรียนแอบนัดเจอกันในที่ลับตาจนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

2.2.4 สถาบันสื่อสารมวลชน ภาครัฐควรเอาใจใส่เข้มงวดกวดขัน ตรวจสอบและจับกุมผู้ผลิตและผู้ขายสื่อที่มีลักษณะลามกอนาจาร

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย พบว่ากระบวนการขัดเกลาทางสังคมมีความสัมพันธ์ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ดังจะเห็นได้ว่า

สถาบันครอบครัว และสื่อสารมวลชน มีส่วนในการขัดเกลานักเรียนให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากที่สุด ส่วนกลุ่มเพื่อน และสถาบันการศึกษามีส่วนในการขัดเกลาให้นักเรียนให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน รองลงมา ตามลำดับ

จากการศึกษาวิจัย พบว่าสถาบันครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น เนื่องจากพ่อแม่ต้องประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัวทำให้ไม่มีเวลาอยู่พร้อมหน้ากัน ทำให้เด็กมีอิสระมากเกินไป เช่น กรณีศึกษาที่ 1 ที่พ่อต้องไปทำงานต่างจังหวัดและแม่ต้องทำงานตั้งแต่เช้าถึงเย็น การพูดคุยสนทนากันภายในครอบครัวแทบจะไม่มี ดังนั้นจึงมีผลทำให้เด็กไม่ได้รับการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในการแสดงออกทางเพศ ครอบครัวที่พ่อแม่แยกทางกัน หรือไปทำงานต่างจังหวัดโดยไม่ได้อยู่กับลูก ปล่อยให้เด็กอาศัยอยู่กับญาติ ดังกรณีศึกษาที่ 2, 5 และ 6 มีผลทำให้นักเรียนเกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเกิดขึ้น เนื่องจากนักเรียนจะเกิดความเหงาต้องการที่พึ่ง เพราะเวลาที่อยู่ที่บ้านจะไม่ค่อยได้พูดคุยและปรึกษากับใคร เมื่อมีปัญหาต้องการคำแนะนำก็ไม่สามารถทำได้ และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น แต่วิธีการเลี้ยงดูตามแบบตามใจโดยให้ความสุขแก่ลูกทางด้านวัตถุและความสะดวกสบายต่าง ๆ ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนเนื่องจากต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวความผูกพันใกล้ชิดในครอบครัวจึงถูกแทนที่จากปัจจัยอื่น ส่วนการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดก็ทำให้นักเรียนเกิดความกลัวไม่กล้าปรึกษา ขณะเดียวกันการว่ากล่าวตักเตือนในลักษณะประชดประชันเสียดสีด้วยถ้อยคำรุนแรงก็จะทำให้นักเรียนเกิดความรำคาญ เบื่อหน่าย ต่อต้าน เมื่อฟังบ่อย ๆ เด็กก็จะแสดงพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหาจนเป็นเหตุทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนขึ้นในที่สุด รวมถึงการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เช่น กรณีที่ 3, 4, 7, 8, 9 และ 10 ก็มีผลทำให้นักเรียนเกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเกิดขึ้นเหมือนกัน เนื่องจากเด็กขาดความยับยั้งชั่งใจ จนบางครั้งไม่รู้ว่าอะไรควรไม่ควร ซึ่งจะเห็นได้ว่าครอบครัวเป็นกระบวนการขัดเกลาที่สำคัญที่สุดและเป็นด่านแรกที่จะช่วยสร้างสำนึก และแบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยในการขัดเกลาพฤติกรรมของนักเรียน

กล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่าความผูกพันในครอบครัว จะทำให้นักเรียนรู้สึกใกล้ชิดกับบิดามารดา ถ้าครอบครัวไม่เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของเด็กก็จะมีผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความผูกพันทางด้านจิตใจที่มีต่อกัน ดังการศึกษาของ

จันทร์แรม ทองศิริ (2539) และ ปวีณา สายสูง (2541) พบว่า วัยรุ่นที่มีครอบครัวที่อบอุ่นบิดามารดามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่ากลุ่มที่มีครอบครัวแตกแยก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พิศสมัย นพรัตน์ (2543) พบว่า ความผูกพันในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ

สถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น เนื่องจากสถาบันการศึกษาเป็นสถานที่ที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสพบเจอกับเพื่อนต่างเพศ และกลุ่มเพื่อน โดยได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างเพื่อน เช่น การพูดคุยเรื่องแฟน เรื่องเพศ ทำให้อยากรู้อยากลองหาประสบการณ์เหล่านั้นให้กับตนเอง ประกอบกับสถานศึกษาบางแห่งมีกฎระเบียบที่เข้มงวดในเรื่องความประพฤติของนักเรียน จนบางครั้งทำให้นักเรียนไม่ยอมมาโรงเรียน และนัดพบกันในสถานที่อื่น เช่น หอพักของเพื่อน ดังเช่นกรณีศึกษาที่ 6 และในขณะเดียวกัน สถานศึกษาบางแห่งไม่เข้มงวดในเรื่องของกฎระเบียบ ครูไม่ได้เอาใจใส่ สอดส่องดูแลพฤติกรรมการแสดงออกต่อเพศตรงข้ามของนักเรียน ปล່อยให้เด็กอยู่กันเป็นคู่ ๆ ในที่ลับตา ขาดการว่ากล่าวตักเตือน ทำให้พฤติกรรมดังกล่าวมีปรากฏให้เห็นในสถานศึกษา ส่งผลให้เกิดการเลียนแบบในหมู่เด็กนักเรียนบางกลุ่ม นอกจากนี้สถาบันการศึกษา ยังให้ความรู้และความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุมมาต กัลยาณมิตร (2530) พบว่า นักเรียนที่เบื่อหน่ายต่อการเรียน มีครูอาจารย์สอนที่น่าเบื่อ มีกฎระเบียบเข้มงวดเคร่งครัด มีเพื่อนชายเป็นจำนวนมาก หรือมีเพื่อนที่มีลักษณะรักสนุกทำท่าย รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมเพราะตามเพื่อน ล้วนแต่มีความสัมพันธ์กับการประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัย ดังเช่นการใช้สารเสพติด การเที่ยวเตร่ ดื่มสุรา จนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

สื่อสารมวลชน มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นทั้ง 10 กรณีศึกษา บอกว่า การได้ดูหนังโป๊ ดูฉากที่มีการร่วมรักในสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น อินเทอร์เน็ต วีซีดีลามก ตลอดจนการ์ตูนลามกและหนังสื่อโป๊ ล้วนเป็นสิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดความคิดอยากรู้อยากลอง และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ดังการศึกษาของ จุฑามาศ นุชนาถ (2531) พบว่า การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการมีเพศสัมพันธ์ และการดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นรินทร์ ท้ายเมือง (2544) ที่พบว่า ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสื่อมวลชนที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า

หนังสือลามกหรือนิตยสารลามกเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความต้องการ ทางเพศและอาจนำไปสู่การกระทำผิดทางเพศได้ นอกจากนี้ยังเห็นด้วยว่าภาพยนตร์ลามก ทั้งของไทยและต่างประเทศเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ ปัจจัยทางด้านสื่อมวลชนและปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ส่วนใหญ่เห็นว่าทีวีหรือวีดีโอลามก ภาพยนตร์ลามก และหนังสือวารสารสิ่งพิมพ์ลามก มีผล มากต่อการกระทำผิดทางเพศ การศึกษาของ กรรณิการ์ เกตุแก้ว (2545) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มี เนื้อหาทางเพศร้อยละ 92.2 และสอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภานฎา เพชรชุม (2545) พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65.7 เคยเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาทางเพศ เหตุผลของการเปิดรับร้อยละ 46.6 ต้องการหาความรู้ ร้อยละ 23.1 ต้องการปลุกเร้า และระบายอารมณ์ทางเพศจากผลการศึกษาครั้งนี้ ควรให้คำแนะนำในเรื่องการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลทางเพศให้เหมาะสม และถูกวิธีแก่วัยรุ่น

กลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จากการสัมภาษณ์พบว่า การตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนส่วนมากได้รับอิทธิพลมาจากเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมาก่อน แล้วเล่าประสบการณ์ทางเพศของตนให้เพื่อนฟัง มีผลทำให้เกิดความอยากรู้อยากลองด้วยตนเอง และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ในเวลาต่อมา ดังเช่น กรณีศึกษาที่ 6 และ กรณีศึกษาที่ 8 นอกจากนี้การทำหาย การยุยงของกลุ่มเพื่อนก็ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ดังเช่น กรณีศึกษาที่ 6 , 8 และ 10 จะเห็นว่าในวัยรุ่นกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับ ฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน (สุพัทธรา สุภาพ, 2536) ซึ่งแม้พฤติกรรมทางเพศก็เช่นเดียวกัน ดังการศึกษาของ พวงพรรณ จันทร์ตรี (2539) ที่พบว่า ความคิดเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส มีความสัมพันธ์กับค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของนักศึกษา มีวัยรุ่นหลายคนที่มีเพื่อน ๆ มาชวนไปดูหนังโป๊ หรือ วีซีดีลามก ซึ่งเมื่อได้ดูแล้วเกิดความคิดอยากลองมีเพศสัมพันธ์บ้าง และยังพบว่าที่โรงเรียนมีเพื่อนร่วมห้องนำหนังสือลามกมาอ่านในห้องเรียน และยังแบ่งให้เพื่อน ๆ ในห้องได้อ่านด้วย บางคนที่เป็นคู่รักกันได้แสดงความรักโดยการกอดจูบกันในห้องเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ วัฒนา สาระขวัญ (2544) พบว่า ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ คือ แรงสนับสนุนจากเพื่อน พ่อแม่ ผู้ปกครองและครู นอกจากนี้จากการศึกษาของ จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539) พบว่า การมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน จะมีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชาย ในกลุ่มวัยรุ่นที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เพื่อน ๆ ในกลุ่มเดียวกันส่วนใหญ่จะไม่เคยมีประสบการณ์การมี

เพศสัมพันธ์มาก่อนและจะไม่พูดคุยในเรื่องนี้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อัญชิสสา ปงคำเพย (2547) ที่พบว่า รูปแบบและลักษณะการขัดเกลาทางสังคมของวัยรุ่นได้รับอิทธิพลมาจากสถาบันทางสังคมได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน และกลุ่มเพื่อน โดยพบว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเล่นการพนัน พฤติกรรมการบริโภคนิยม พฤติกรรมการใช้สารเสพติด และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยเสรี เนื่องจากเกิดกระบวนการเลียนแบบภายในกลุ่ม และยังใช้การแสดงพฤติกรรมเสรีทางเพศ เป็นตัวแทนซึ่งแสดงออกของสัญลักษณ์ของวัยรุ่นซึ่งได้รับการยอมรับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้กระบวนการขัดเกลาทางสังคมกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางสำหรับ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลนักเรียน ดังนี้

1. ควรมีการส่งเสริมให้ครอบครัว รัก เข้าใจ ดูแลเอาใจใส่เด็กให้มากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ครอบครัวที่เข้มงวดเกินไป ตามใจเกินไป รวมทั้งครอบครัวที่เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ล้วนมีความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. โรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรเป็นสถาบันหลักที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา การปลูกฝังให้เด็กรักนวลสงวนตัว ตลอดจนความรู้ในเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อย่างเป็นระบบ และสม่ำเสมอ ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า กรณีศึกษาได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากสถาบันศึกษาน้อยมาก นอกจากนั้นกฎระเบียบที่เข้มงวดในเรื่องชู้สาวของโรงเรียน จะเป็นปัจจัยสำคัญในการขัดขวางการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนได้
3. มีการกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร และควรมีการตรวจจับให้มากขึ้น และให้กฎหมายมีผลบังคับใช้จริง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า สื่อลามกเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
4. จากการวิจัย พบว่ากลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เนื่องจาก เพื่อนเป็นผู้ชักชวนให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และ เมื่อนักเรียนมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อนเป็นอันดับแรก ดังนั้น สถานศึกษาและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงควรมีการจัดตั้งศูนย์ เพื่อนช่วยเพื่อน หรือ ศูนย์ให้คำปรึกษาภายในโรงเรียน เพื่อเป็นสถานที่ให้ความรู้และให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

5. จากผลการศึกษา ทำให้ทราบว่านอกเหนือจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่นักเรียนได้รับจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันสื่อสารมวลชน และกลุ่มเพื่อนแล้ว ยังพบว่า “โอกาส” ก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่น่าไปสู่การตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นทุกสถาบันควรหาทางปิดกั้นโอกาสที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในลักษณะนี้ซ้ำอีกในกลุ่มของครู อาจารย์ ที่ดูแลงานในด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อช่วยลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนให้ลดน้อยลง
2. ควรจะมีการทำวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับการปิดกั้นโอกาสที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

